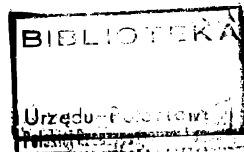

Warszawa, 20 kwietnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

F246 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26209.

Kl. 36 b, 3/01.

Raimund Culk
(Eggenberg, Austria).

Grzejnik czarkowy na paliwo ciekłe.

Zgłoszono 9 maja 1936 r.

Udzielono 16 lutego 1938 r.

Pierwszeństwo: 24 maja 1935 r. (Austria).

Wynalazek dotyczy grzejników czarkowych na paliwo ciekłe, składających się z dolnej części, zawierającej paliwo w otwartym korytku (czarce), oraz z osadzonego współśrodkowo na tej części dziurkowanego walca, tworzącego komorę spalinową; wynalazek niniejszy ma na celu szybkie podgrzewanie, korzystne działanie ogrzewcze i pewność działania przy nadzwyczaj prostej budowie.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku w przekroju pionowym.

Grzejnik, który można stosować zarówno pojedynczo, jak i grupowo w postaci

urządzenia ogrzewczego, składa się z wielu części, a mianowicie z dolnej części 1, dwóch dziurkowanych walców 2, 3, płaszcza 4, przewodu, doprowadzającego paliwo, i narządu regulującego. Dolna część 1 jest utworzona z okrągłej blaszanej miseczki (czarki), posiadającej płaską część środkową z otworami 6 do dopływu powietrza. Na obwodzie miseczka posiada część w kształcie pierścieniowego korytka, które, jak to widać z przekroju na rysunku, posiada dwa symetryczne stopnie; górne stopnie tworzą wsporne płaszczyzny górnych walców 2, 3, które dzięki temu nie wymagają już specjalnego środka do ich

zamocowania. Dwa dolne stopnie otaczają rynnę 7 o przekroju w kształcie litery V, w której znajduje się paliwo. Część miseczki, przylegająca do wewnątrz do wspornej płaszczyzny walca 2, jest na wewnątrz zagięta ukośnie w górę i przechodzi w płaską część środkową, która tworzy wraz z walcem 2 pierścieniowe korytko 8. Dolny szereg otworków walca 2 tworzy nisko umieszczone otwory wylotowe tego korytka. Walec 2 posiada nieco wypukłą pokrywę 9, zaopatrzoną na obwodzie w wieniec stosunkowo dużych otworów 10. Walec 3 posiada w pobliżu górnego brzegu wieniec otworów 11, większych od otworów walców. Płaszcz, otaczający w pewnej odległości walec 3, składa się ze zwykłej blaszanej osłony, która w pobliżu górnego brzegu jest nieco zagięta ku wewnątrz, a bezpośrednio, na samym brzegu posiada zagięcie 13, za pomocą którego można ją wieszać na górnym brzegu walca. U dołu płaszcz dochodzi do górnego brzegu pierścieniowego korytka, utworzonego przez miseczkę. Do cylindrycznej części dolnego zewnętrznego stopnia jest przylutowana rurka 14 o bardzo cienkich ściankach, poprzedzająca właściwy dopływowy przewód 15 do paliwa i połączona z tym ostatnim. Do przewodu 15 jest włączony narząd regulujący.

W celu rozpalenia grzejnika nalewa się nieco spirytusu na pokrywę 9 i zapala go. Skutkiem wypukłości pokrywki spirytus spływa ku jej brzegom dostając się częściowo na zewnętrzną stronę walca 2, częściowo zaś przez otwory 10 na jego stronę wewnętrzną, dzięki czemu następuje bardzo szybkie ogrzanie walca. Nadmiar spirytusu spływa bądź bezpośrednio, bądź przez korytko 8 i dolny szereg otworów walca 2 do najniższej umieszczonej części 7 pierścieniowego korytka, w którym znajduje się paliwo ciekłe; to ostatnie zapala się jednocześnie i zaczyna natychmiast gazować. Jednocześnie z rozpoczęciem podgrzewania otwiera się ręką narząd regulujący dopływ

paliwa, osadzony w przewodzie 15, doprowadzającym paliwo. Powietrze dopływa do gazów spalinowych z jednej strony od wewnątrz przez walec 2, z drugiej zaś strony przez walec 3. Przy wylocie gazów z komory spalinowej dopływ powietrza wzmacnia się przez otwory 10 i 11, co polepsza działanie ogrzewcze. Rurka 14 posiada bardzo cienkie ścianki (około 0,25 mm), więc nie ogrzewa się ona wcale, ponieważ stale chłodzi ją przepływające paliwo. Z tego powodu wewnątrz tej rurki nie następuje jeszcze odgazowanie, co zupełnie wyklucza następujące zwykle powstawanie żużla i spowodowane przez to zakłócenia w działaniu urządzenia.

Jak wykazały próby, opisane podgrzewanie jest tak silne, że odgazowywane paliwo pod działaniem spływającego po walcu 2 paliwa pomocniczego zostaje od pierwszej zaraz chwili całkowicie zgazowane i pali się błękitnym płomieniem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzejnik czarkowy na paliwo ciekłe, składający się z dolnej części, zawierającej paliwo w otwartym korytku, oraz z osadzonych współśrodkowo na tej części dwóch dziurkowanych walców, tworzących komorę spalinową, z których wewnętrzny walec zaopatrzony jest w pokrywę, posiadającą otwory, znamienny tym, że otwory (10) w pokrywie wewnętrznego walca (2), która najkorzystniej jest nieco wypukła, tworzą na jej obwodzie wieniec, znajdujący się w pobliżu brzegu walca, tak że wylane na pokrywę paliwo, służące do podgrzewania, spływa częściowo po stronie zewnętrznej, częściowo zaś po stronie wewnętrznej walca.

2. Grzejnik według zastrz. 1, znamienny tym, że dolna część jego jest tuż za miejscem oparcia walca wzniesiona ukośnie w górę, przy czym w tym miejscu walec (2) jest zaopatrzony w otwory, skutkiem

czego nadmiar paliwa, użytego do podgrzewania, spływa do komory spalinowej.

3. Grzejnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że rurka (14), łącząca korytko (7) ze zbiornikiem paliwa, jest cienkościenna o grubości około 0,25 mm, celem

przeciwdziałania nagrzewaniu się jej i tworzeniu koksiku w przewodzie.

Raimund Culk.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

